KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.10.2014 r.
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Wszystkie rozporządzenia dotyczące uprawnień do połowów muszą ograniczać eksploatację stad ryb do poziomów zgodnych z ogólnymi celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). W związku z tym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenie podstawowe w sprawie WPRyb") wyznaczono cele w zakresie corocznych wniosków dotyczących ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego, aby zagwarantować zrównoważony rozwój rybołówstwa w UE pod kątem ekologicznym, gospodarczym i społecznym.

Proces ustalania uprawnień do połowów ma charakter rocznego cyklu zarządzania (w przypadku stad ryb głębinowych mamy do czynienia z cyklem dwuletnim). Nie stoi to jednak na przeszkodzie wprowadzeniu długoterminowych rozwiązań dotyczących zarządzania. Unia osiągnęła znaczące postępy w tej dziedzinie i obecnie główne stada o znaczeniu komercyjnym podlegają wieloletnim planom zarządzania. Coroczne poziomy TAC i pułapy nakładu połowowego muszą być z nimi zgodne.

Zakres stosowania

Niniejszy wniosek zawiera uprawnienia do połowów, które Unia ustanawia w sposób niezależny. Przewiduje on jednak również uprawnienia do połowów, wynikające z środków uzgodnionych w ramach wielostronnych lub dwustronnych umów lub procesów dotyczących połowów. W ich przypadku Unia przyjmuje stanowisko wynikające z jej własnych celów politycznych, jak również z opinii naukowych. Wynik takich negocjacji pociąga za sobą zgodę Unii na przyjęcie zobowiązań wobec stron trzecich. W związku z powyższym w zakresie wdrażania takich decyzji do prawa unijnego Unia nie posiada znaczącego marginesu swobody poza wewnętrznym rozdziałem między państwa członkowskie za pomocą niniejszego wniosku. W przypadku wewnętrznego rozdziału ma zastosowanie zasada względnej stabilności.

Dlatego, oprócz autonomicznych stad unijnych, niniejszy wniosek obejmuje:

- stada wspólnie eksploatowane, tj. stada, którymi zarządza się wspólnie z Norwegią na Morzu Północnym i w cieśninie Skagerrak lub w ramach umów między państwami nadbrzeżnymi związanych z Komisją ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEACF);
- uprawnienia do połowów wynikające z uzgodnień zawartych w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa (RFMO).

Pewną liczbę uprawnień do połowów w niniejszym wniosku oznaczono jako „pm" (*pro memoria*). Wynika to z faktu, że:

– opinia dotycząca niektórych stad nie będzie dostępna do czasu planowanego przyjęcia wniosku; lub

– niektóre ograniczenia połowowe i inne zalecenia pochodzące od odpowiednich RFMO zostaną dopiero ustalone, gdyż coroczne spotkania tych organizacji jeszcze się nie odbyły; lub

– dane liczbowe dotyczące stad występujących w wodach Grenlandii oraz stad wspólnie eksploatowanych lub wymienianych z Norwegią i innymi państwami

trzecimi nie są jeszcze dostępne, ponieważ oczekuje się na zakończenie w listopadzie i grudniu 2014 r. konsultacji z wymienionymi państwami.

Na potrzeby ochrony zasobów labraksa w północno-wschodnim Atlantyku proponowany jest nowy zestaw środków. W czerwcu 2014 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała opinię naukową dotyczącą tego stada, którego liczebność szybko spada od 2012 r. Ponadto Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) uznał, że w ogólnym ujęciu obecnie stosowane krajowe środki ochrony labraksa okazały się nieskuteczne. Labraks to gatunek wolno rosnący i późno dojrzewający; jego obecna śmiertelność połowowa czterokrotnie przekracza poziom maksymalnego podtrzymywalnego połowu. W obliczu niepokojącej sytuacji tego stada, znajdującego się prawdopodobnie na skraju zapaści, proponuje się uprawnienia do połowów w formie ograniczeń nakładu połowowego i limitów połowowych ukierunkowanych na główne przyczyny śmiertelności połowowej, tj. połowy przy użyciu włoków pelagicznych i połowy rekreacyjne. Obejmuje to nowy załącznik IIE do proponowanego rozporządzenia, który ma zostać uzupełniony informacjami, o które zwrócono się do państw członkowskich.

Wreszcie, w 2014 r. STECF ocenił wpływ środków zarządzania w odniesieniu do sardeli w Zatoce Biskajskiej. W ocenie stwierdzono, że zmiana okresu zarządzania na normalny rok kalendarzowy (od stycznia do grudnia) znacznie zmniejszy ryzyko spadku biomasy stada poniżej biomasy poziomów bezpieczeństwa i doprowadzi do niewielkiego wzrostu ilości i stabilności połowów w porównaniu z obecnym okresem zarządzania trwającym od lipca do czerwca. Po konsultacjach z Hiszpanią, Francją i Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Wód Południowo-Zachodnich i bez uszczerbku dla środków podejmowanych w kontekście przyszłych planów zarządzania, zainteresowane strony opowiedziały się za TAC dla sardeli na rok kalendarzowy 2015 opartym na konkretnym sposobie określenia TAC zatwierdzonym przez STECF, przy którym ryzyko wyniszczenia stada wynosi mniej niż 5 %. Stosowanie roku kalendarzowego, podobnie jak w przypadku większości innych TAC na Atlantyku, również zmniejszy obciążenie administracyjne związane z zarządzaniem tym stadem. Na tej podstawie należy uchylić rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014[1] i jednocześnie wprowadzić nowy TAC dla stada sardeli w Zatoce Biskajskiej na 2015 r., które w proponowanym rozporządzeniu pozostanie jako „*pm*", do czasu wydania w grudniu 2014 r. koniecznej opinii naukowej.

Przegląd stanu stad

W swym corocznym komunikacie w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów (COM(2014) 388 final, zwanym dalej „komunikatem") Komisja jak zwykle dokonała przeglądu sytuacji, którą należy uwzględniać we wnioskach dotyczących uprawnień do połowów. W komunikacie tym przedstawiono przegląd stanu stad w oparciu o ustalenia opinii naukowych wydanych w 2013 r. Jako pozytywne zjawisko w komunikacie odnotowano, iż wśród stad, w odniesieniu do których dostępna była pełna analiza, odsetek stad poławianych powyżej poziomów gwarantujących zrównoważenie spadł z 86 % w 2009 r. do 41 % w 2014 r. Pewne tendencje stanowią jednak nadal powód do niepokoju. Na przykład wzrosła liczba stad będących przedmiotem opinii zalecającej ograniczenie ich połowów do najniższego możliwego poziomu.

W odpowiedzi na wniosek Komisji Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) przedstawiła w lipcu swoją coroczną opinię na temat większości stad objętych niniejszym wnioskiem. ICES uwzględniła kierunki przedstawione przez Komisję w jej komunikacie. STECF poddał tę opinię analizie przez grupę roboczą ekspertów i podczas letniej sesji plenarnej.

[1] Dz.U. L 212 z 18.7.2014, s. 1.

Opinie naukowe wydawane przez te dwa organy zależą głównie od danych: ocenie mogą zostać poddane wyłącznie stada, dla których istnieją wystarczające i rzetelne dane, pozwalające na oszacowanie wielkości stad oraz sporządzenie prognoz dotyczących ich reakcji na różne scenariusze eksploatacji („tabele wariantów połowowych"). Jeżeli wystarczające dane są dostępne, organy naukowe są w stanie dostarczyć szacunkowych danych, umożliwiających skorygowanie uprawnień do połowów do poziomu, który pozwoli uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Opinię taką określa się mianem „opinii dotyczącej MSY". W innych przypadkach organy naukowe kierują się ostrożnościowym podejściem przy formułowaniu zaleceń co do tego, na jakim poziomie należy ustalić uprawnienia do połowów. Metodologię, którą stosuje w tym celu ICES, przedstawiono w opublikowanych materiałach ICES w sprawie wdrażania opinii dotyczącej stad, w stosunku do których dostępne są ograniczone dane[2].

Główna grupa wnioskowanych TAC jest podana w załączniku IA. Załącznik ten zawiera 151 TAC dla stad poławianych w cieśninie Skagerrak, Kattegat, podobszarach ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII oraz XIV, wodach UE CECAF i wodach Gujany Francuskiej. Z tych TAC 12 jest ustalanych zgodnie z oceną dotyczącą MSY. W odniesieniu do pozostałych:

- 12 TAC jest proponowanych zgodnie z długoterminowymi strategiami zarządzania, tj. planami zarządzania wynikającymi ze szczegółowych, obowiązujących rozporządzeń dotyczących WPRyb, nieprzyjętych jeszcze wniosków Komisji dotyczących planów zarządzania lub strategicznym podejściem przedstawionym przez komitety doradcze (KD) i ocenionym jako ostrożnościowe przez naukowe organy doradcze.
- 47 TAC dotyczy stad, w stosunku do których dostępne są ograniczone dane, i dla których pełna analiza nie jest dostępna. Z tych TAC w odniesieniu do 26 TAC wnioskuje się taki sam poziom jak w 2014 r., w ślad za wspólnym oświadczeniem Rady i Komisji, zgodnie z którym uprawnienia do połowów należy utrzymać na stałym poziomie, chyba że dostępna będzie opinia naukowa wskazująca, że stan stada ulega pogorszeniu. Zasadność tej decyzji leży w fakcie, iż większość tych stad stanowiła przyłowy w połowach mieszanych, a zmiany TAC nie mają faktycznego wpływu na zmianę ich stanu, podczas gdy powtarzające się cięcia TAC mogą doprowadzić do podlegających regulacji odrzutów.
- Pozostałe TAC oznacza się na tym etapie jako „pm" (*pro memoria*), ze względu na fakt, iż powiązane opinie naukowe nie są jeszcze dostępne, należy zebrać więcej informacji odnośnie do aspektów społeczno-ekonomicznych lub niezbędne międzynarodowe negocjacje lub umowy międzynarodowe mają mieć miejsce lub zostać zawarte później w ciągu roku. W odniesieniu do tych stad wniosek trzeba będzie uaktualnić, kiedy odpowiednie opinie i informacje będą dostępne.

Wszystkie objęte wnioskiem uprawnienia do połowów odpowiadają opiniom naukowym na temat stanu stad uzyskanych przez Komisję, które zostały wykorzystane w sposób wskazany w komunikacie.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Proponowane środki opracowano zgodnie z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa i są one spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

[2] Należy w szczególności zapoznać się z dokumentem „General Context of ICES Advice" pod następującym adresem: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

a) Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Na podstawie komunikatu w sprawie uprawnień do połowów na 2015 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami, w szczególności za pośrednictwem komitetów doradczych, oraz z państwami członkowskimi na temat proponowanego podejścia do poszczególnych wniosków Komisji dotyczących uprawnień do połowów.

Ponadto Komisja kierowała się założeniami przedstawionymi w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym poprawy konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym (COM(2006) 246 final), w którym określono zasady tzw. wczesnego prognozowania.

Ponadto w dniu 26 września Komisja zorganizowała spotkanie zainteresowanych stron, na którym przedstawiono i omówiono wyniki oceny naukowej oraz jej najważniejsze wnioski.

b) Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Odpowiedź na wspomniany wyżej komunikat Komisji w sprawie uprawnień do połowów odzwierciedla opinie zainteresowanych stron, dotyczące dokonanej przez Komisję oceny stanu zasobów oraz sposobów zapewnienia właściwego zarządzania.

Komitet Doradczy ds. Zasobów Pelagicznych (PELAC), wyraził w szczególności nadzieję, że poczynione zostaną postępy w przyjmowaniu wieloletnich planów zarządzania; wskazał także, że zaangażowanie państw spoza UE może skomplikować ten proces. PELAC wezwał również Komisję do uwzględnienia przy proponowaniu odpowiednich TAC na rok 2015 planu, który opracowała dla śledzia w Morzu Celtyckim. PELAC wyraził zaniepokojenie faktem, że komunikat jest niejasny w odniesieniu do tego, jak cel MSY na okres po 2015 r. może zostać opóźniony w niektórych uzasadnionych przypadkach, tzn. kto musi przedstawić dowód, że opóźnienie jest potrzebne, i w jaki sposób będzie funkcjonował ten proces. W odniesieniu do obowiązku wyładunku połowów pelagicznych, który wejdzie w życie dnia 1 stycznia 2015 r., PELAC wyraził ubolewanie z powodu braku szczegółowych informacji w komunikacie Komisji, w jaki sposób będą dokonywane dostosowania TAC w celu włączenia odrzutów.

Komitet Doradczy ds. Wód Południowo-Zachodnich (SWWAC) wyraził zadowolenie z jasności komunikatu Komisji, a w szczególności opisu metodologii zastosowanej przez Komisję do zaproponowania poziomów TAC na następny rok. Przypomniał on, że w większości przypadków, określając działania następcze dotyczące poziomów MSY, należy kierować się wskaźnikami śmiertelności połowowej, a nie biomasy. Komitet ten określił solę w Zatoce Biskajskiej i morszczuka australijskiego jako potencjalne stada, w przypadku których MSY w 2015 r. mogą nie być wykonalne, biorąc pod uwagę opinie opublikowane przez ICES w odniesieniu do tych dwóch stad. SWWAC przyznał jednak, że nie opracował metodologii oceniania, kiedy MSY może zostać opóźniony poza 2015 r. ze względu na skutki społeczno-gospodarcze. SWWAC zalecił również, aby proponowane TAC uwzględniały obowiązek wyładunku. W odniesieniu do obowiązku wyładunku Komitet Doradczy ds. Wód Północno-Zachodnich (NWWAC) popiera korzystanie z najbardziej wiarygodnych badań naukowych przy wszelkich dostosowaniach kwot. Dostosowania te nie mogą jednak negatywnie wpływać na realizację celu MSY WPRyb. Komitet ten podkreślił również potrzebę uwzględniania skutków gospodarczych przy określaniu uprawnień do połowów. Podkreślił także konieczność opracowania planów zarządzania i uznał je za podstawę jego

własnego planu pracy. NWWAC wezwał też do przeprowadzania szerokich konsultacji przed podejmowaniem decyzji w sprawie wdrażania opinii odnoszących się do połowów wielogatunkowych.

Gromadzenie i wykorzystywanie wiedzy specjalistycznej

W odniesieniu do stosowanej metodologii Komisja konsultowała się, jak już wspomniano, z Międzynarodową Radą Badań Morza (ICES) oraz z jej Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF). Opinie ICES opierają się na ramach wypracowanych przez jej grupy ekspertów i organy naukowe i są wykorzystywane zgodnie z protokołem ustaleń uzgodnionym między ICES a Komisją. STECF wydaje opinie zgodnie z zakresem uprawnień określonym przez Komisję.

Nadrzędnym celem jest doprowadzenie stad do poziomów, które pozwolą uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY) i utrzymanie ich na tych poziomach. Ten cel został wyraźnie włączony do nowego podstawowego rozporządzenia WPRyb, którego art. 2 ust. 2 stanowi, że „cel ten należy osiągnąć w miarę możliwości do 2015 r., a [...] w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r.”. Odzwierciedla to zobowiązanie podjęte przez Unię dotyczące wniosków ze Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. oraz związanego z nim planu wdrażania. Jak już wspomniano, w odniesieniu do niektórych stad informacja o poziomach maksymalnego podtrzymywalnego połowu jest dostępna. Są wśród nich stada bardzo ważne z punktu widzenia wielkości połowów i wartości handlowej; gatunków takich jak: morszczuk, dorsz atlantycki, żabnicowate, sola, smuklice, plamiak i homarzec.

Osiągnięcie celu MSY może, w niektórych przypadkach, wymagać ograniczenia poziomu śmiertelności połowowej lub ograniczenia połowów. W tym kontekście wniosek wykorzystuje ocenę dotyczącą MSY, tam gdzie jest ona dostępna. Zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa, gdzie TAC proponuje się na podstawie opinii dotyczącej MSY, TAC odpowiada poziomowi, który zgodnie z przedmiotową opinią pozwoli osiągnąć cel dotyczący MSY w 2015 r. Podejście to jest zgodne z zasadami przedstawionymi w komunikacie w sprawie uprawnień do połowów na rok 2015.

W odniesieniu do stad, w stosunku do których dostępne są ograniczone dane, naukowe organy doradcze wydają zalecenia jak ograniczyć, ustabilizować połowy lub umożliwić ich zwiększenie. Opinia naukowa ICES w wielu przypadkach zawierała odnoszące się do takich wariantów wskazówki ilościowe, oparte na zastosowanej przez ICES zasadzie co najwyżej 20-procentowego zwiększenia lub zmniejszenia z roku na rok poziomu połowów ze względów przezornościowych. Wskazówki te wykorzystano przy ustalaniu proponowanych poziomów TAC. W sytuacji braku jakichkolwiek zaleceń naukowych stosowano zasadę ostrożnego zarządzania zasobami, która prowadzi do redukcji TAC o 20 %.

W odniesieniu do niektórych stad (głównie stad szeroko rozproszonych, rekinów oraz raj) opinie zostaną wydane jesienią. Po otrzymaniu tych opinii niniejszy wniosek trzeba będzie odpowiednio zaktualizować. Ponadto, jak wspomniano powyżej, w odniesieniu do niektórych stad opinie naukowe wykorzystuje się do celów wdrażania planów zarządzania.

STECF zatwierdza, a w niektórych przypadkach rozszerza, opinie przedstawione przez ICES.

Sposoby podawania opinii ekspertów do wiadomości publicznej

Wszystkie sprawozdania STECF są dostępne na stronie internetowej DG MARE. Wszystkie sprawozdania ICES są dostępne na stronie internetowej ICES.

Ocena skutków

Zakres rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów jest ograniczony przez art. 43 ust. 3 Traktatu.

Unia przyjęła szereg wieloletnich planów zarządzania dla stad o kluczowym znaczeniu gospodarczym, w tym m.in. morszczuka, dorsza atlantyckiego, soli, gładzicy, homarca. Przed przyjęciem plany te podlegają obowiązkowi sporządzenia dla nich oceny skutków. Po wejściu planów w życie warunkują one poziomy TAC i nakład połowowy dla danego roku, gdyż muszą one być ustalane tak, by doprowadzić do osiągnięcia celów długoterminowych. Komisja jest zobowiązana do opracowania swojego wniosku w sprawie uprawnień do połowów zgodnie z tymi planami tak długo, jak długo pozostają one ważne i obowiązujące. W związku z powyższym wiele kluczowych uprawnień do połowów objętych wnioskiem jest wynikiem konkretnej oceny skutków przeprowadzonej na potrzeby planu, na którym się opiera.

W odniesieniu do pozostałych oraz mimo, iż takie plany mogą nie być wdrożone, celem wniosku jest unikanie krótkoterminowego podejścia na korzyść długoterminowych decyzji sprzyjających zrównoważeniu, uwzględniających inicjatywy zainteresowanych stron i komitetów doradczych, jeżeli zostały one pozytywnie ocenione ICES lub STEFC. Co więcej, wniosek Komisji w sprawie reformy WPRyb został opracowany ściśle w oparciu o ocenę skutków (SEC(2011) 891), w kontekście której analizowano cel MSY. W jej wnioskach cel ten uznano za niezbędny warunek zapewnienia zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. Współprawodawcy zaakceptowali uzasadnienie wniosku Komisji w sprawie reformy i w czerwcu ubiegłego roku osiągnęli porozumienie polityczne, zgodnie z którym cel MSY jest obecnie jednoznaczny i wiążący.

Co do uprawnień do połowów RFMO oraz stad, których eksploatacja jest dzielona z państwami trzecimi, niniejszy wniosek zasadniczo transponuje środki uzgodnione w ramach negocjacji międzynarodowych. Wszelkie elementy związane z oceną ewentualnych skutków uprawnień do połowów są analizowane na etapie przygotowywania i prowadzenia negocjacji międzynarodowych, w których uzgadniania się ze stronami trzecimi uprawnienia Unii do połowów.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zobowiązania Unii dotyczące zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych wynikają z obowiązków określonych w art. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

Streszczenie wniosku

We wniosku ustanowiono ograniczenia połowowe i ograniczenia nakładu połowowego, mające zastosowanie do unijnego rybołówstwa i zmierzające do osiągnięcia celu WPRyb, który polega na zagwarantowaniu, że połowy prowadzi się na ekologicznie, gospodarczo i społecznie zrównoważonym poziomie.

Stosowanie

Przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek, mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2015 r., z wyjątkiem niektórych przepisów dotyczących ograniczeń nakładu połowowego, które mają

zastosowanie do dnia 31 stycznia 2016 r., oraz niektórych wielkości TAC o szczególnych cyklach sezonowych lub wynikających z pewnych specyficznych cech sezonowych zasobów RFMO.

Zasada pomocniczości

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów: WPRyb jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu na Radzie spoczywa obowiązek przyjmowania środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

W proponowanym rozporządzeniu Rady przydziela się państwom członkowskim uprawnienia do połowów. Uwzględniając art. 16 i 17 rozporządzenia 1380/2013, państwa członkowskie mają potem swobodę rozdzielania tych uprawnień między regiony lub podmioty gospodarcze według własnego uznania. Dlatego też państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami w zakresie podejmowania decyzji dotyczących wybranego przez nie społecznego lub ekonomicznego modelu korzystania z przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje rozporządzenie tego typu co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Obowiązek wyładunku wprowadzony rozporządzeniem (UE) nr 1389/2013

Nowe rozporządzenie podstawowe w sprawie WPRyb (rozporządzenie (UE) nr 1380/2013) weszło w życie w 2014 r.; wprowadzony w nim obowiązek wyładunku będzie wchodził w życie stopniowo od 2015 do 2019 r. W 2019 r. wszystkie stada objęte TAC będą podlegały obowiązkowi wyładunku.

W okresie przejściowym jednak ryby objęte TAC muszą być wyładowywane jedynie, jeżeli zostały złowione w niektórych obszarach łowisk określonych gatunków (albo jako gatunki docelowe albo jako przyłów).

Pojęcia stada objętego TAC i łowiska mają jednak różny zakres. Dlatego też stada na Atlantyku i Morzu Północnym objęte niniejszym rozporządzeniem, będą podlegać obowiązkowi wyładunku wyłącznie, jeżeli złowione zostaną w ramach połowów do celów przemysłowych i połowów: makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli, argentyny wielkiej, szprota, sardynki, tuńczyka błękitnopłetwego, włócznika, tuńczyka białego, opastuna, marlina błękitnego i białego[3].

Ponadto w związku z wprowadzeniem obowiązku wyładunku połowów i zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 proponowane uprawnienia do połowów odzwierciedlają przejście z ilości wyładowanej na ilość złowioną. Odbywa się to na podstawie otrzymanych opinii naukowych dotyczących stad ryb objętych rodzajami

[3] Artykuł 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

rybołówstwa, o których mowa w art. 15 ust. 1 nowego rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb. Uprawnienia do połowów powinny być również określone zgodnie z art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów wspólnej polityki rybołówstwa i zasad przewidzianych dla planów wieloletnich).

Obowiązek wyładunku ma bezpośredni wpływ na cele w zakresie ochrony w przypadku szeregu TAC w proponowanych uprawnieniach do połowów. Są to TAC dla spodoustych o niewystarczajacym stanie ochrony, tj. rekinów i rajowatych; aby uniknąć poławiania ich jako gatunków docelowych w przedmiotowych obszarach na wiele lat ustalono je na 0. Oprócz TAC na poziomie 0, przepisy szczegółowe związane z pozycjami TAC narzucają natychmiastowe dokonywanie odrzutów z uwagi na ich wysoką przeżywalność. Wyładunek zwiększyłby ich wskaźniki śmiertelności połowowej. Podczas konsultacji z ekspertami z państw członkowskich, która odbyła się dnia 31 lipca 2014 r., wyrażono zainteresowanie pomysłem dodania tych gatunków, w obszarach objętych TAC, do wykazu zakazanych gatunków w rozporządzeniu w sprawie uprawnień do połowów. Wniosek w sprawie rozporządzenia odzwierciedla to podejście; obowiązek wyładunku zostaje utrzymany, co gwarantuje utrzymanie poziomu ochrony, gdyż zakazanych gatunków nie można wyładowywać. Rozporządzenie nr 1380/2013 bezpośrednio zwalnia z obowiązku wyładunku gatunki zakazane poprzez jego art. 15 ust. 4 lit. a).

Należy wreszcie uwzględnić powiązania między nowym rozporządzeniem podstawowym w sprawie WPRyb oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 847/96. W tym ostatnim wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące zarządzania ustalanymi z roku na rok TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności określone w artykułach 3 i 4, odpowiednio w odniesieniu do stad objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Ostatnio na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono inny mechanizm elastyczności. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza i utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy wyjaśnić, że nie można stosować art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 dodatkowo do obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013.

4. INFORMACJE DODATKOWE

Uproszczenie

We wniosku przewidziano uproszczenie procedur administracyjnych dla organów publicznych (na szczeblu unijnym lub krajowym), w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących zarządzania nakładem połowowym.

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Niniejszy wniosek dotyczy przyjęcia rozporządzenia na 2015 r.; tego typu rozporządzenie jest przyjmowane corocznie i z tego względu nie zawiera klauzuli rewizji.

Szczegółowe wyjaśnienie wniosku

Niniejszy wniosek ogranicza się do ustalenia i przydziału uprawnień do połowów oraz do warunków funkcjonalnie związanych z wykorzystaniem tych uprawnień.

W odniesieniu do zmian zachodzących w stadach można wspomnieć o następujących przypadkach:

Wody Półwyspu Iberyjskiego

Z jednej strony biomasa żabnicowatych wzrasta i stado jest poławiane na zrównoważonych poziomach. Z drugiej strony stan stada smuklic ulega pogorszeniu i wiele jednostek funkcjonalnych homarca jest uszczuplonych. Jeśli chodzi o południowe stado morszczuka, biomasa nadal wzrasta mimo utrzymującej się na wysokim poziomie presji połowowej, która – zgodnie ze stosownym planem zarządzania – powoduje niewielkie obniżanie TAC i odpowiadające mu ograniczenie nakładu połowowego.

Zatoka Biskajska

Stan stada soli pogarsza się. Od kilku lat naukowcy zalecają zmniejszenie TAC. W 2013 r. ICES rozważała proponowane przez zainteresowane strony długoterminowe środki ostrożności w zakresie zarządzania. 2014 TAC opiera się na tych środkach, których celem jest utrzymanie TAC na stałym poziomie przy stopniowym ograniczaniu śmiertelności połowowej do zrównoważonych poziomów. Ponieważ w ostatnich latach śmiertelność połowowa wzrosła, w 2015 r. należy zmniejszyć TAC.

Morze Celtyckie i kanał La Manche

Stałym problemem w tym obszarze są wysokie poziomy odrzutów, zarówno w odniesieniu do połowów siejowatych, jak i płastugokształtnych. W związku z tym opinie naukowe wzywają do znaczących cięć TAC, np. dla dorsza atlantyckiego i plamiaka. W odniesieniu do soli we wschodniej części kanału La Manche priorytetem powinno być niezwłoczne przedsięwzięcie środków odbudowy tego stada; w ciągu ostatnich dwóch lat jego liczebność uzupełnienia jest niska i długoterminowe perspektywy łowiska są zagrożone.

Wody na zachód od Szkocji

W wyniku oceny wartości odniesienia ustalonej przez ICES dla plamiaka w 2014 r. stado plamiaka w wodach na zachód od Szkocji (obszary ICES Vb oraz VIa) uważa się za część zasobów biologicznych ocenianych w obszarach ICES III i IV. W związku z tym dla wszystkich tych obszarów wydawana jest wspólna opinia. W proponowanym rozporządzeniu przy określaniu odpowiednich przydziałów dla państw członkowskich TAC muszą pozostać jako „pro memoria" (pm). W odniesieniu do stad dorsza i witlinka — ich stan nadal jest zły, a odrzuty w regionie wciąż wynoszą 70 % dla obu gatunków. Opinia naukowa w odniesieniu do homarca, która ma zostać wydana jesienią, może odzwierciedlić pogorszenie sytuacji; odrzuty siejowatych mają miejsce głównie przy tych połowach. Zobowiązania podjęte w odniesieniu do środków w zakresie selektywności do tej pory nie przyniosły żadnych zauważalnych zmian: ICES nie była w stanie stwierdzić żadnych zmian w śmiertelności w wyniku stosowania tych środków.

Morze Irlandzkie

Stada dorsza i witlinka są nadal w złym stanie, chociaż selektywność w odniesieniu do floty poławiającej homarca wydaje się przynosić pewne wyniki dla tych dwóch stad; niemniej w opinii ICES stwierdzono tu wysokie odrzuty. Sola nadal jest przełowiona i poziom biomasy jej stada tarłowego jest najniższy z dotychczas odnotowanych; poziom eksploatacji powinien pozostać niski. Gładzica natomiast jest niedostatecznie wykorzystywana i odrzuty są powszechne, a mimo to stado jest stabilne.

Cieśnina Kattegat

Jeśli chodzi o stado dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat opinia na 2015 r. jest podobna do opinii na 2014 r., tzn. w myśl zasady ostrożnego zarządzania zasobami zaleca się rezygnację z połowów ukierunkowanych tego stada i ograniczenie przyłowów oraz odrzutów.

ICES szczególnie podkreśla pilną potrzebę zwiększenia selektywności: szacuje się, że poziom odrzutów w 2013 r. był największy od 1997 r.

Morze Północne

Stadami dorsza, plamiaka, witlinka, czarniaka, gładzicy, makreli i śledzia w Morzu Północnym zarządza się wspólnie z Norwegią, w związku z czym TAC oraz przydziały kwot połowowych zostaną ustalone w wyniku konsultacji między UE a Norwegią w listopadzie i grudniu. Spośród wymienionych stad trwa odnowa stada dorsza, lecz bardzo powoli. Liczebność witlinka oraz czarniaka spada, w ciągu ostatnich trzech lat biomasa czarniaka spadła poniżej limitów ostrożnościowych. Plamiak utrzymuje się na stabilnym poziomie, a jego śmiertelność połowowa jest niższa od poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu, liczebność uzupełnienia stada w ostatnich latach jest jednak niska. Stado gładzicy nadal rośnie i jego poziom jest obecnie najwyższy spośród zanotowanych. W odniesieniu do stad, które nie są dzielone z Norwegią i których poziomy TAC są już określone w niniejszym wniosku, liczebność stada soli powoli wzrasta, mimo że śmiertelność połowowa jest nieco wyższa poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu; w związku z czym w obowiązującym planie zarządzania postuluje się nieznaczne zmniejszenie TAC. Stada homarca w Morzu Północnym wykazują ogólny wzrost.

2014/0311 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmie środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[4] zawiera wymóg przyjęcia środków ochronnych z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w odpowiednich przypadkach, sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).

(3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa i zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.

(4) Całkowity dopuszczalny połów (TAC) należy zatem ustalać, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas spotkań z komitetami doradczymi.

(5) Obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jest wprowadzany dla poszczególnych rodzajów rybołówstwa. W regionie objętym niniejszym rozporządzeniem, jeżeli połowy podlegają obowiązkowi wyładunku, wyładowywać należy wszystkie gatunki podlegające limitom połowowym

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

w danym łowisku. Od dnia 1 stycznia 2015 r., obowiązek wyładunku powinien mieć zastosowanie do połowów małych gatunków pelagicznych (tj. połowów makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli, srebrzyka smukłego, sardynki i szprota), połowów dużych gatunków pelagicznych (tj. połowów tuńczyka błękitnopłetwego, włócznika, tuńczyka białego, opastuna, marlina błękitnego i białego), do połowów do celów przemysłowych (np. połowów gromadnika, dobijaków i okowiela). Art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia przewiduje, że w sytuacji, gdy wprowadzony zostaje obowiązek wyładunku w odniesieniu do danego stada ryb, uprawnienia do połowów ustala się przy uwzględnieniu przejścia od ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają wyładunki, do ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają połowy.

(6) Niektóre TAC dla stad ryb spodoustych (raje, rekiny, płaszczki) zostały ustalone na kilka lat na poziomie 0, z czym związany jest przepis ustanawiający obowiązek natychmiastowego uwalniania przypadkowo złowionych ryb. Powodem szczególnego traktowania tych stad jest bardzo zły stan ich ochrony oraz fakt, że ze względu na ich wysokim wskaźnik przeżywalności odrzuty nie spowodują wzrostu ich wskaźników śmiertelności połowowej; odrzuty uznaje się za korzystne dla ochrony tych gatunków. Od dnia 1 stycznia 2015 r. jednak połowy tych gatunków w ramach połowów gatunków pelagicznych trzeba będzie wyładowywać, chyba że są one objęte jednym z odstępstw od obowiązku wyładunku przewidzianych w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Artykuł 15 ust. 4 lit. a) tego rozporządzenia dopuszcza takie odstępstwa w odniesieniu do gatunków, których poławianie jest zabronione i określone jako takie w akcie prawnym Unii przyjętym w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Należy zatem zakazać połowów tych gatunków w przedmiotowych obszarach.

(7) W ciągu ostatnich lat TAC dla sardeli w Zatoce Biskajskiej określano w osobnym rozporządzeniu dotyczącym uprawnień do połowów obowiązującym od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. W 2014 r. STECF stwierdził, że zmiana okresu zarządzania na normalny rok kalendarzowy (od stycznia do grudnia) znacznie zmniejszy ryzyko związane z ochroną tego stada. Po konsultacjach z Hiszpanią, Francją i Komitetem Doradczym ds. Wód Południowo-Zachodnich (SWWAC) pozytywnie oceniono zmianę zaproponowaną przez STECF. Na tej podstawie należy uchylić rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014[5] i ustanowić w niniejszym rozporządzeniu nowy TAC na 2015 r. dla stada sardeli w Zatoce Biskajskiej.

(8) Ponadto, zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do stad objętych szczegółowymi planami wieloletnimi TAC należy ustalać zgodnie z zasadami określonymi w tych planach. W związku z powyższym TAC w odniesieniu do południowego stada morszczuka, stada homarca i soli w zachodniej części kanału La Manche, gładzicy i soli w Morzu Północnym, śledzia atlantyckiego w wodach na zachód od Szkocji, dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat, wodach na zachód od Szkocji, w Morzu Irlandzkim, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i wschodniej części kanału La Manche oraz tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym należy ustanowić zgodnie z przepisami rozporządzeń Rady

[5] Rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie określenia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2014/2015 (Dz.U. L 212 z 18.7.2014, s. 1).

(WE) nr 2166/2005[6], (WE) nr 509/2007[7], (WE) nr 676/2007[8], (WE) nr 1300/2008[9], (WE) nr 1342/2008[10] („plan dotyczący dorsza") oraz (WE) nr 302/2009[11].

(9) Jednakże w odniesieniu do północnego stada morszczuka (rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2004[12]) i soli w Zatoce Biskajskiej (rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006[13]) uzyskano cele minimalnej odnowy tych stad oraz planów zarządzania, należy zatem zastosować się do przedłożonych opinii naukowych w celu osiągnięcia lub utrzymania wielkości TAC na poziomach maksymalnego podtrzymywalnego połowu, zależnie od przypadku.

(10) W przypadku stad, dla których nie ma wystarczających lub rzetelnych danych, pozwalających na oszacowanie ich wielkości, środki w zakresie zarządzania i poziomy TAC powinny być zgodne z zasadą podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem, określoną w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 1380/2013, przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników charakterystycznych dla danego stada, w tym, w szczególności, dostępnych informacji o tendencjach zachodzących w stadzie i kwestii związanych z połowami mieszanymi.

(11) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96[14] wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności określone w art. 3 i 4, odpowiednio w odniesieniu do zasobów objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu stad. Ostatnio mechanizm elastyczności został wprowadzony dla wszystkich połowów objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która zagroziłaby realizacji celów ochrony określonych we wspólnej polityce rybołówstwa, oraz w celu zapobieżenia negatywnemu wpływowi na stan biologiczny stad, art. 3 i 4

---

6 Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morszczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

7 Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7).

8 Rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym (Dz.U. L 157, z 19.6.2007, s. 1).

9 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 344, z 20.12.2008, s. 6).

10 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20).

11 Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96, z 15.4.2009, s. 1).

12 Rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dla odnowy zasobów morszczuka północnego (Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1).

13 Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej (Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1).

14 Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

rozporządzenia (WE) nr 847/96 mogą obowiązywać w odniesieniu do TAC tylko wówczas, gdy państwa członkowskie nie korzystają z obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

(12) W przypadku gdy TAC w odniesieniu do danego stada przydzielany jest tylko jednemu państwu członkowskiemu, należy upoważnić to państwo członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu do ustalenia poziomu tego TAC. Należy ustanowić przepisy w celu zagwarantowania, aby przy ustalaniu poziomu TAC dane państwo członkowskie działało w sposób w pełni zgodny z zasadami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

(13) W czerwcu 2014 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała opinię naukową dotyczącą stada labraksa w północno-wschodnim Atlantyku, potwierdzając, że jego liczebność szybko spada od 2012 r. STECF ocenił ponadto ochronę labraksa za pomocą istniejących środków krajowych i uznał, że ogólnie rzecz biorąc są one nieskuteczne. Labraks to gatunek wolno rosnący i późno dojrzewający; jego obecna śmiertelność połowowa czterokrotnie przekracza poziom maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY). Należy zatem ustalić uprawnienia do połowów dla tych stad w formie nakładu połowowego i limitów połowowych ukierunkowanych na główne przyczyny śmiertelności połowowej, tj. połowy przy użyciu włoków pelagicznych i połowy rekreacyjne.

(14) Konieczne jest ustalenie pułapów maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego na 2015 r. zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2166/2005, art. 5 rozporządzenia (WE) nr 509/2007, art. 9 rozporządzenia (WE) nr 676/2007, art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 oraz art. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 302/2009, z uwzględnieniem rozporządzenia Rady (WE) nr 754/2009[15].

(15) W świetle najnowszej opinii naukowej przedstawionej przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami w ramach konwencji w sprawie rybołówstwa na północno-wschodnim Atlantyku (NEAFC) należy ograniczyć nakład połowowy w odniesieniu do niektórych gatunków głębinowych.

(16) W przypadku niektórych gatunków, takich jak pewne gatunki rekinów, nawet ograniczona działalność połowowa mogłaby stanowić poważne zagrożenie dla ich ochrony. Uprawnienia do połowów takich gatunków powinny zatem zostać całkowicie ograniczone poprzez wprowadzenie ogólnego zakazu ich połowów.

(17) Korzystanie z uprawnień do połowów dostępnych dla statków Unii i ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009[16], a w szczególności art. 33 i 34 tego rozporządzenia, dotyczącym zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem ustalić kody stosowane przez

---

15 Rozporządzenie Rady (WE) nr 754/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. wyłączające niektóre grupy statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 214 z 19.8.2009, s. 16).

16 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

państwa członkowskie podczas przesyłania Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

(18) W ramach niektórych TAC państwa członkowskie powinny móc przyznawać dodatkowe przydziały statkom, które uczestniczą w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów. Celem tych testów jest sprawdzenie systemu kwot połowowych przy połowach, które nie są jeszcze objęte obowiązkiem wyładunku określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013, tzn. systemu, w którego ramach wszystkie połowy powinny podlegać wyładunkowi i wliczaniu do kwot, aby zapobiegać odrzutom oraz marnowaniu zawartych w nich zasobów ryb, które można wykorzystać w inny sposób. Niekontrolowane odrzuty ryb stanowią zagrożenie dla długoterminowego zrównoważenia zasobów ryb jako dobra publicznego, a zatem dla celów wspólnej polityki rybołówstwa. Systemy kwot połowowych z kolei zachęcają w swej istocie rybaków do optymalizacji selektywności w ramach ich działalności połowowej. W celu osiągnięcia racjonalnego zarządzania odrzutami w pełni udokumentowana działalność połowowa powinna raczej obejmować każdą przeprowadzoną na morzu operację niż wyładunki w porcie. Dlatego warunki dla państw członkowskich, umożliwiające im przyznawanie takich dodatkowych przydziałów, powinny obejmować obowiązek stosowania kamer telewizji przemysłowej (CCTV) wraz z systemem czujników (zwanych łącznie „systemem CCTV"). Powinno to zapewnić szczegółową rejestrację wszystkich zatrzymanych i odrzuconych części połowów. System oparty na obserwatorach działających w czasie rzeczywistym na statku byłby mniej wydajny, droższy i mniej niezawodny. W związku z tym stosowanie systemów CCTV jest obecnie warunkiem wstępnym realizacji programów ograniczania odrzutów, takich jak w pełni udokumentowane połowy. W ramach stosowania takiego systemu muszą być jednak przestrzegane wymogi dyrektywy 95/46/WE[17] Parlamentu Europejskiego i Rady.

[17] Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

(19) W celu zagwarantowania, aby testy dotyczące w pełni udokumentowanych połowów rzeczywiście umożliwiały skuteczną ocenę potencjału systemów kwot połowowych w zakresie kontrolowania bezwzględnej śmiertelności połowowej odnośnych stad, niezbędne jest wliczenie wszystkich ryb złowionych w wyniku tych testów, także tych poniżej minimalnego rozmiaru, do łącznego przydziału przyznanego statkowi uczestniczącemu w testach oraz zakończenie operacji połowowej w momencie wyczerpania tego przydziału przez dany statek. Należy też umożliwić transfery przydziałów między statkami uczestniczącymi w takich w pełni dokumentowanych połowach testowych a statkami, które nie biorą w nich udziału, pod warunkiem że możliwe jest wykazanie, że nie zwiększy to odrzutów dokonywanych przez statki nieuczestniczące w takich połowach.

(20) Zgodnie z opinią ICES należy utrzymać i specyficzny system zarządzania dobijakami w wodach Unii rejonów ICES IIa i IIIa oraz w podobszarze ICES IV. Zważywszy, że opinia naukowa ICES będzie prawdopodobnie dostępna w lutym 2015 r., TAC i kwoty należy tymczasowo ustalić na poziomie zero do czasu ogłoszenia opinii.

(21) Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa z Norwegią[18], Wyspami Owczymi[19] i Islandią[20] Unia przeprowadziła konsultacje z tymi partnerami w sprawie praw połowowych. Konsultacje z Norwegią i Wyspami Owczymi w sprawie ustaleń na 2015 r. nie zostały jeszcze zakończone. Aby uniknąć przerwy w działalności połowowej Unii, a jednocześnie pozwolić na elastyczność potrzebną do zawarcia tych ustaleń na początku 2015 r., dla stad objętych tymi ustaleniami należy ustanowić uprawnienia do połowów na zasadzie tymczasowej. Nie udało się zakończyć konsultacji z Islandią w sprawie ustaleń w dziedzinie rybołówstwa na 2015 r. Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowie i protokole w sprawie połowów z Grenlandią[21] wspólny komitet ustalił konkretny poziom uprawnień do połowów dostępnych w 2015 r. dla Unii w wodach Grenlandii. *[po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane]*.

---

18 Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

19 Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 12).

20 Umowa w sprawie rybołówstwa i środowiska morskiego między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (Dz.U. L 161 z 2.7.1993, s. 2).

21 Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 4) oraz Protokół ustanawiający uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w tej umowie (Dz.U. L 293 z 23.10.2012, s. 5).

(22) Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) na swoim corocznym posiedzeniu w 2013 r. przyjęła jednoroczne przedłużenie istniejących TAC i kwot w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego oraz potwierdziła TAC i kwoty w odniesieniu do północno-atlantyckiego włócznika, południowo-atlantyckiego włócznika i północno-atlantyckiego tuńczyka białego na obecnym poziomie na okres 2014–2016. W związku z tym unijna kwota w odniesieniu do tych stad pozostaje taka sama jak w 2013. Mimo że TAC dotyczący południowo-atlantyckiego tuńczyka białego został utrzymany na obecnym poziomie na okres 2014–2016, pojedyncze kwoty przyznane umawiającym się stronom, w tym Unii, zostały nieznacznie zmniejszone, aby przyznać kwotę innej umawiającej się stronie. Wszystkie te środki należy wprowadzić do prawa Unii. *[po dorocznym spotkaniu motyw ten, jak również odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane]*.

(23) Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) na swoim corocznym posiedzeniu w 2013 r. przyjęła limity połowowe zarówno w odniesieniu do gatunków docelowych, jak i tych stanowiących przyłowy. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. *[po dorocznym spotkaniu motyw ten, jak również odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane]*.

(24) Na dorocznym posiedzeniu w 2014 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) nie zmieniła obowiązujących środków ochrony i zarządzania.

(25) Trzecie doroczne posiedzenie Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) odbędzie się w lutym 2015 r. Do czasu tego corocznego posiedzenia należy tymczasowo utrzymać obowiązujące środki w obszarze objętym konwencją SPRFMO. Nie należy jednak prowadzić ukierunkowanych połowów stada ostroboka do czasu ustalenia TAC w wyniku tego corocznego posiedzenia.

(26) Na 87. corocznym posiedzeniu w 2014 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) przyjęła środki ochronne dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna oraz tuńczyka bonito. Ponadto IATTC podtrzymała także swoją rezolucję w sprawie ochrony żarłacza białopłetwego. Należy nadal wprowadzać te środki do prawa Unii.

(27) Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) na corocznym posiedzeniu w 2013 r. przyjęła zalecenie w sprawie nowych dwuletnich TAC na 2014 r. i 2015 r. dla antara patagońskiego i krabów z gatunków należących do *Chaceon* spp.; utrzymano obowiązujące TAC dla gardłosza atlantyckiego i beryksów ustalone na 2013 r. i 2014 r. podczas corocznego posiedzenia w 2012 r. Obowiązujące obecnie środki dotyczące przydziału uprawnień do połowów przyjęte przez SEAFO należy wprowadzić do prawa Unii. *[po dorocznym spotkaniu motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane]*.

(28) Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) na 10. corocznym posiedzeniu w 2013 r. zmieniła środki dotyczące uprawnień do połowów, ustalając całkowitą liczbę dni połowów na morzu pełnym i dostosowując zamknięcia dotyczące połowów za pomocą urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD). Zmiana środka dotyczącego połowów za pomocą FAD powoduje, że Unia jako umawiająca się strona WCPFC musi zdecydować się na jedną z dwóch dostępnych możliwości: potwierdzenie obecnego okresu zamknięcia dla połowów FAD albo zmniejszenie liczby zestawów FAD. Do czasu podjęcia takiej decyzji obowiązujące obecnie zamknięcie przyjęte przez WCFPC powinno być w dalszym ciągu wprowadzane do prawa Unii. *[po dorocznym spotkaniu motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane]*.

(29) Strony Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami mintaja w centralnej części Morza Beringa na corocznym posiedzeniu w 2013 r. nie zmieniły środków dotyczących uprawnień do połowów. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.

(30) Na 36. dorocznym posiedzeniu w 2014 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła na 2015 r. szereg uprawnień do połowów określonych stad w podstrefach 1–4 obszaru objętego konwencją NAFO. W związku z powyższym NAFO przyjęła moratorium w odniesieniu do połowów krewetek w rejonie 3L, zwiększyła TAC dla karmazyna w rejonie 3M w celu objęcia niektórych przyłowów i ponownie otworzyła połowy szkarłacicy w rejonie 3NO.

(31) Niektóre środki międzynarodowe, które ustanawiają lub ograniczają uprawnienia do połowów dla Unii, są przyjmowane przez stosowne regionalne organizacje ds. rybołówstwa (RFMO) pod koniec roku i zaczną obowiązywać przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzające te środki do prawa Unii powinny mieć zatem zastosowanie z mocą wsteczną. W szczególności – ze względu na to, że okres połowu w obszarze objętym konwencją CCAMLR trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a co za tym idzie, niektóre uprawnienia do połowów lub zakazy na obszarze objętym konwencją CCAMLR ustanawia się na okres rozpoczynający się dnia 1 grudnia 2014 r. – odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie zastosowanie z mocą wsteczną pozostanie bez uszczerbku dla zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ członkowie CCAMLR nie mogą poławiać w obszarze objętym konwencją CCAMLR bez upoważnienia.

(32) Zgodnie z deklaracją Unii skierowaną do Boliwariańskiej Republiki Wenezueli w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach Unii w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli[22], niezbędne jest ustalenie uprawnień do połowów dostępnych dla Wenezueli w wodach Unii w odniesieniu do lucjanowatych.

(33) W celu zapewnienia jednolitych warunków udzielania poszczególnym państwom członkowskim upoważnień do korzystania z systemu zarządzania przydziałami nakładu połowowego według systemu opartego na kilowatodniach, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.

[22] Dz.U. L 6 z 10.1.2012, s. 9.

(34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyznawania dodatkowych dni przebywania na morzu za trwałe zaprzestanie działalności połowowej oraz za zwiększenie obecności obserwatorów naukowych, a także w odniesieniu do ustanowienia formatu arkusza kalkulacyjnego służącego do gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących transferu dni przebywania na morzu między statkami pływającymi pod banderą państwa członkowskiego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011[23].

(35) Aby uniknąć przerwania działalności połowowej i zapewnić rybakom unijnym środki do życia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń nakładów połowowych, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2015 r., oraz niektórych przepisów w poszczególnych regionach, które powinny mieć określoną datę rozpoczęcia stosowania. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

(36) Uprawnienia do połowów należy stosować w pełnej zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

[23] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

TYTUŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1
Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dostępne w wodach Unii oraz – dla statków unijnych – w określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb.

2. Uprawnienia do połowów, o których mowa w ust. 1, obejmują:

   a) limity połowowe na 2015 r. oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, na 2016 r.;

   b) ograniczenia nakładu połowowego na okres od dnia 1 lutego 2015 r. do dnia 31 stycznia 2016 r., z wyjątkiem przypadków, dla których w art. 9, 29 i 31 oraz załączniku IIE ustanowiono ograniczenia nakładu w odniesieniu do innych okresów;

   c) uprawnienia do połowów na okres od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia 30 listopada 2015 r. dla niektórych stad obszaru objętego konwencją CCAMLR;

   d) uprawnienia do połowów dla niektórych stad w obszarze objętym konwencją IATTC określone w art. 33 dla wyszczególnionych w tym przepisie okresów w latach 2015 i 2016.

Artykuł 2
Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących statków:

a) statków unijnych;

b) statków państw trzecich na wodach Unii;

c) statków do połowów rekreacyjnych, jedynie do celów art. 1 lit. b), art. 3 lit. c) i art. 12 oraz niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „statek Unii” oznacza statek rybacki zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

b) „statek państwa trzeciego” oznacza statek rybacki zgodnie z definicją art. 4 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, pływający pod banderą państwa trzeciego oraz zarejestrowany w tym państwie;

c) „statki do połowów rekreacyjnych” oznaczają statki wykorzystywane do połowów rekreacyjnych, o których mowa w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 1224/2009;

d) „wody Unii” oznaczają wody podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;

e) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji żadnego państwa;

f) „stado” oznacza żywy zasób morza występujący w danym obszarze zarządzania;

f) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza:

(i) w przypadku łowisk podlegających obowiązkowi wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ilość, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;

(ii) w przypadku wszystkich pozostałych łowisk — ilość ryb, którą można wyładować każdego roku z poszczególnych stad;

g) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;

h) „oceny analityczne” oznaczają ilościową ocenę tendencji zachodzących w obrębie określonego stada, opartą na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada, których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająco wysoka, by możliwe było wydanie opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów;

(i) „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;

g) „rozmiar oczek sieci” oznacza rozmiar oczek sieci rybackich określony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 517/2008[24];

k) „unijny rejestr floty rybackiej” oznacza rejestr utworzony przez Komisję zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

l) „dziennik połowowy” oznacza dziennik, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 4
Obszary połowowe

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

a) „obszary ICES” (Międzynarodowej Rady Badań Morza) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 218/2009[25];

b) „cieśnina Skagerrak” oznacza obszar geograficzny ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliżej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;

c) „cieśnina Kattegat” oznacza obszar geograficzny ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliżej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gnibens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;

---

[24] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich (Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 5).

[25] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno–wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

d) „jednostka 16 podobszaru ICES VII” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

– 53° 30' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 11° 00' W,

– 51° 30' N 11° 00' W,

– 51° 30' N 13° 00' W,

– 51° 00' N 13° 00' W,

– 51° 00' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 15° 00' W;

e) „Zatoka Kadyksu” oznacza część rejonu ICES IXa na wschód od 7º 23' 48" W;

f) „obszary CECAF” (Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009[26];

g) „obszary NAFO” (Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009[27];

h) „obszar objęty konwencją SEAFO” (Organizacja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim[28];

[26] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

[27] Rozporządzenie Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

[28] Zawarta decyzją Rady 2002/738/WE (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

(i) „obszar objęty konwencją ICCAT” (Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) oznacza obszar geograficzny określony w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego[29];

g) „obszar objęty konwencją CCAMLR” (Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki) oznacza obszar geograficzny określony w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 601/2004[30];

k) „obszar objęty konwencją IATTC” (Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o wzmocnieniu Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. („konwencja z Antigui”)[31];

l) „obszar objęty konwencją IOTC” (Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim) oznacza obszar geograficzny określony w Umowie o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim[32];

m) „obszar objęty konwencją SPRFMO” (Regionalna Organizacja ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku) oznacza obszar pełnomorski na południe od 10° N, na północ od obszaru konwencji CCAMLR, na wschód od obszaru konwencji SIOFA zgodnie z definicją w Porozumieniu w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego[33] oraz na zachód od obszarów połowowych znajdujących się pod jurysdykcją państw Ameryki Południowej;

---

29 Do której Unia przystąpiła decyzją Rady 86/238/EWG (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

30 Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki i uchylające rozporządzenia: (WE) Nr 3943/90, (WE) Nr 66/98 i (WE) Nr 1721/1999 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

31 Zawarta decyzją Rady 2006/539/WE (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

32 Do której Unia przystąpiła decyzją Rady 95/399/WE (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

33 Zawarta decyzją Rady 2008/780/WE (Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 27).

n) „obszar objęty konwencją WCPFC” (Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku[34];

o) „obszar pełnomorski Morza Beringa” oznacza pełnomorski obszar geograficzny Morza Beringa leżący poza zasięgiem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw nadbrzeżnych leżących nad Morzem Beringa;

p) „obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC” oznacza obszar geograficzny wyznaczony przez następujące granice:

– 150º długości geograficznej zachodniej,

– 130º długości geograficznej zachodniej,

– 4º szerokości geograficznej południowej.

– 50º szerokości geograficznej południowej.

[34] Do której Unia przystąpiła decyzją Rady 2005/75/WE (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

TYTUŁ II
UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW DLA STATKÓW UNIJNYCH

Rozdział I
Przepisy ogólne

Artykuł 5
TAC i przydziały

1. TAC dla statków unijnych w wodach Unii lub w pewnych wodach nienależących do Unii oraz podział tych TAC między państwa członkowskie, a także – w stosownych przypadkach – warunki funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku I.

2. Niniejszym zezwala się statkom Unii na dokonywanie połowów w granicach TAC określonych w załączniku I w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia, Islandia i Norwegia, oraz w wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 19 niniejszego rozporządzenia, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1006/2008[35] i jego przepisach wykonawczych.

3. Na potrzeby specjalnego warunku ustanowionego w załączniku IA dla stada dobijaków w wodach Unii obszarów ICES IIa, IIIa i IV stosuje się obszary zarządzania określone w załączniku IID.

Artykuł 6
Wielkości TAC ustalane przez państwa członkowskie

1. TAC dla pewnych stad ryb są określane przez odnośne państwo członkowskie. Stada te określono w załączniku I.

2. TAC, które mają być określone przez państwo członkowskie:

   a) muszą być zgodne z zasadami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada; oraz

   b) muszą prowadzić:

      (i) jeżeli dostępne są oceny analityczne – z jak największym prawdopodobieństwem do eksploatacji stada zgodnej z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, począwszy od 2015 r.;

      (ii) jeżeli oceny analityczne nie są dostępne lub są niepełne – do eksploatacji stada zgodnej z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem.

[35] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2009 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

3. Do dnia 15 marca 2015 r. każde odnośne państwo członkowskie przedłoży Komisji następujące informacje:

a) przyjęte TAC;

b) zgromadzone i ocenione przez odnośne państwo członkowskie dane, na podstawie których określono wysokość przyjętych TAC;

c) szczegółowe wyjaśnienie zgodności przyjętych TAC z ust. 2.

Artykuł 7
Warunki wyładunku połowów i przyłowów

1. Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustalono TAC, które złowiono w łowiskach określonych w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, podlegają obowiązkowi wyładunku ustanowionemu w tym rozporządzeniu.

2. Ryby z pozostałych stad, w odniesieniu do których ustalono TAC, są zatrzymywane na statku lub wyładowywane wyłącznie, jeżeli:

(a) połowów dokonały statki pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą, która nie została wyczerpana; lub

(b) połowy stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim w ramach kwot, i która nie została wyczerpana.

3. Stada gatunków niedocelowych w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, określono w załączniku I do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot, o których mowa w tym artykule.

Artykuł 8
Ograniczenia nakładu połowowego

Stosuje się następujące środki dotyczące nakładu połowowego:

a) załącznik IIA – do zarządzania niektórymi stadami dorsza atlantyckiego, soli i gładzicy w cieśninach Kattegat i Skagerrak, części rejonu ICES IIIa poza cieśninami Skagerrak i Kattegat, podobszarze ICES IV i rejonach ICES VIa, VIIa i VIId oraz wodach Unii rejonów ICES IIa i Vb;

b) załącznik IIB do odbudowy stad morszczuka i homarca w rejonach ICES VIIIc i IXa, z wyjątkiem Zatoki Kadyksu;

c) załącznik IIC do zarządzania stadem soli w rejonie ICES VIIe;

d) załącznik IIC do zarządzania stadem soli w rejonie ICES VIIe.

Artykuł 9
Limity połowowe i ograniczenia nakładu połowowego przy połowach głębinowych

1. Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2347/2002[36] ustanawiający wymóg posiadania pozwolenia na połowy dalekomorskie ma zastosowanie do halibuta niebieskiego. Połów, zatrzymywanie na statku, przeładunek i wyładunek halibuta niebieskiego podlegają warunkom, o których mowa w tym artykule.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby poziomy nakładu połowowego na 2015 r., mierzone w kilowatodniach spędzonych poza portem, dla statków mających

[36] Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6).

pozwolenia na połowy dalekomorskie, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002, nie przekraczały 65 % średniego rocznego nakładu połowowego wykorzystanego przez statki danego państwa członkowskiego w 2003 r. podczas rejsów, w trakcie których statki te miały pozwolenia na połowy dalekomorskie lub w trakcie których złowiono gatunki głębinowe wymienione w załączniku I oraz II do tego rozporządzenia. Niniejszy ustęp ma zastosowanie wyłącznie do rejsów połowowych, podczas których złowiono ponad 100 kg gatunków głębinowych innych niż argentyna wielka.

Artykuł 10
Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

   a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

   b) odliczeń i przeniesień dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

   c) ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008;

   d) dodatkowych wyładunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013;

   e) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;

   f) potrąceń dokonywanych na mocy art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

   g) transferów i wymian kwot zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia;

   h) dodatkowych przydziałów zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

2. O ile w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, w odniesieniu do których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia – do stad, w odniesieniu do których obowiązuje TAC analityczny. Artykuły 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 powinny mieć zastosowanie do TAC tylko wówczas, gdy państwa członkowskie nie korzystają z obejmującej kolejny rok elastyczności, przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 11
Okres zamknięty dla połowów

1. W okresie od dnia 1 maja do dnia 31 maja 2015 r. zakazuje się połowów w Porcupine Bank lub zatrzymywania na statku wszystkich niżej wymienionych gatunków: dorsz atlantycki, smuklice, żabnicowate, plamiak, witlinek, morszczuk, homarzec, gładzica, rdzawiec, czarniak, rajowate, sola, brosma, molwa błękitna, molwa i koleń.

   Na użytek niniejszego ustępu Porcupine Bank obejmuje obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	52° 27' N	12° 19' W
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39,600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53,830' W
6	51° 22' N	14° 24' W
7	51° 22' N	14° 03' W
8	52° 10' N	13° 25' W
9	52° 32' N	13° 07,500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38,800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego tranzyt przez Porcupine Bank, gdy na statku są gatunki, o których mowa w tym ustępie, jest dozwolony zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Połowy przemysłowe dobijaków włokiem dennym, niewodem lub podobnymi narzędziami ciągnionymi o rozmiarze oczek sieci wynoszącym mniej niż 16 mm są zabronione w rejonach ICES IIa, IIIa oraz podobszarze ICES IV od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2015 r. oraz od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2015 r.

   Zakaz określony w akapicie pierwszym stosuje się również do statków państw trzecich uprawnionych do połowów dobijaków w wodach Unii podobszaru ICES IV.

Artykuł 12
Połowy rekreacyjne labraksa

W przypadku połowów rekreacyjnych w rejonach ICES IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg i VIIh stosuje się limit jednego złowionego labraksa na osobę dziennie.

Artykuł 13
Zakazy

1. Statkom unijnym zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wyładowywania następujących gatunków:

   a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES IIa, IIIa i VIId oraz podobszarze ICES IV;

   b) długoszpara (*Cetorhinus maximus*) i żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) we wszystkich wodach;

c) kompleksu gatunków rai gładkiej (*Dipturus batis*, *Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) w wodach Unii rejonu ICES IIa i podobszarach ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX oraz X;

d) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*), kolczaka smukłego (*Etmopterus pusillus*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz we wszystkich wodach podobszarów ICES I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;

e) liksy (*Dalatias licha*), kolenia kolcobrodego (*Deania calcea*), kolenia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolenia długopłetwego (*Etmopterus princeps*) i kolenia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz we wszystkich wodach podobszarów ICES I i XIV;

f) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach;

g) manty (*Manta birostris*) we wszystkich wodach;

h) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES IIIa;

(i) rai czarnobrzuchej (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh oraz VIIk;

g) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, IX i X i rai siwej (*Raja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, VII, VIII, IX oraz X;

k) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII;

l) kolenia/rekinka psiego (*Squalus acanthias*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz we wszystkich wodach podobszarów ICES I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;

m) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 14
Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przedkładając Komisji, zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych ze stad, stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II
Dodatkowy przydział dla statków uczestniczących w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów

Artykuł 15
Dodatkowe przydziały

1. W przypadku niektórych stad państwo członkowskie może przyznać dodatkowy przydział statkom pływającym pod jego banderą, które uczestniczą w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów. Stada te określono w załączniku I.

2. Dodatkowy przydział, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać ogólnego limitu określonego w załączniku I jako odsetek kwoty przyznanej temu państwu członkowskiemu.

Artykuł 16
Warunki dodatkowych przydziałów

1. Dodatkowy przydział, o którym mowa w art. 15, musi spełniać następujące warunki:

   a) statek stosuje kamery telewizji przemysłowej (CCTV) wraz z systemem czujników (zwane łącznie „systemem CCTV"), które rejestrują całość działalności połowowej oraz działalności związanej z przetwarzaniem prowadzonych na statku;

   b) dodatkowy przydział przyznany pojedynczemu statkowi uczestniczącemu w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów nie przekracza żadnego z wymienionych niżej limitów:

      (i) 75 % odrzutów określonych szacunkowo przez dane państwo członkowskie dla typu statku, do którego należy określony statek, któremu przyznano dodatkowy przydział;

      (ii) 30 % indywidualnego przydziału dla danego statku ustalonego przed przystąpieniem do udziału w testach;

   c) wszystkie połowy ze stad objętych dodatkowym przydziałem, jakich dokona statek, w tym także połowy ryb poniżej minimalnych rozmiarów określonych w załączniku XII do rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98[37], odlicza się od indywidualnego przydziału tego statku, jako uzyskane z dodatkowego przydziału przyznanego na podstawie art. 14;

   d) po całkowitym wykorzystaniu przez dany statek dodatkowego przydziału przyznanego na podstawie niniejszego artykułu w odniesieniu do któregokolwiek ze stad objętego dodatkowym przydziałem statek ten musi przerwać wszelką działalność połowową w danym obszarze TAC; e) w odniesieniu do stad, do których niniejszy artykuł może być stosowany, państwa członkowskie mogą zezwolić na przekazanie indywidualnego przydziału lub dowolnej jego części przez statki nieuczestniczące w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów na rzecz statków, które w tych testach uczestniczą, pod warunkiem że można wykazać, że nie wzrosną odrzuty dokonywane przez statki nieuczestniczące w takich połowach.

2. Niezależnie od ust. 1 lit. b) ppkt (i) państwo członkowskie może wyjątkowo przyznać statkowi pływającemu pod jego banderą przydział przewyższający 75 % odrzutów szacowanych dla typu statku, do którego należy określony statek, któremu przyznano dodatkowy przydział, pod warunkiem że:

   a) wskaźnik odrzutów szacowanych dla danego typu statku wynosi poniżej 10 %;

   b) włączenie tego typu statku jest ważne dla oceny możliwości systemu CCTV do celów kontroli;

[37] Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

c) wszystkie statki uczestniczące w testach nie przekroczą łącznie ogólnego limitu 75 % szacowanych odrzutów.

3. Przed przyznaniem dodatkowego przydziału, o którym mowa w art. 14, państwo członkowskie przedkłada Komisji następujące informacje:

a) wykaz statków pływających pod jego banderą uczestniczących w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów;

b) specyfikacje zdalnych elektronicznych urządzeń monitorowania zainstalowanych na tych statkach;

c) zdolności, rodzaj i specyfikację narzędzi połowowych używanych przez te statki;

d) szacowaną wielkość odrzutów dla każdego typu statku uczestniczącego w testach;

e) wielkość połowów ze stada objętego odpowiednim TAC, dokonanych w 2014 r. przez statki uczestniczące w testach.

Artykuł 17
Przetwarzanie danych osobowych

W zakresie, w jakim zapisy uzyskane zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE, dyrektywa ta ma zastosowanie do przetwarzania takich danych.

Artykuł 18
Wycofanie dodatkowych przydziałów

W przypadku gdy państwo członkowskie wykryje, że statek uczestniczący w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów nie spełnia warunków określonych w art. 16, natychmiast wycofuje dodatkowy przydział przyznany temu statkowi oraz wyklucza go z uczestnictwa w przedmiotowych testach na pozostałą część 2015 r.

Artykuł 19
Naukowy przegląd ocen odrzutów

Komisja może zażądać od każdego państwa członkowskiego, które korzysta z możliwości określonych w tym rozdziale, przedłożenia do przeglądu naukowemu organowi doradczemu oceny odrzutów szacowanych dla każdego typu statku w celu monitorowania wdrażania wymogów określonych w art. 16 ust. 1 lit. b) ppkt (i). W przypadku braku oceny potwierdzającej taką wielkość odrzutów dane państwo członkowskie podejmuje wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia spełnienia tego wymogu i informuje o nich Komisję.

Rozdział III
Upoważnienia do połowów w wodach państw trzecich

Artykuł 20
Upoważnienia do połowów

1. Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków unijnych poławiających w wodach państwa trzeciego określono w załączniku III.

2. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie przekazuje kwotę innemu państwu członkowskiemu („swap”) w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w załączniku III na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, taki transfer obejmuje przekazanie odpowiednich upoważnień do połowów i jest zgłaszany Komisji. Nie można jednak przekroczyć całkowitej liczby upoważnień do połowów dla każdego obszaru połowowego, określonej w załączniku III.

Rozdział IV
Uprawnienia do połowów w wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem

Artykuł 21
Transfery i wymiany kwot

1. W przypadku gdy na podstawie przepisów regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem (RFMO) dozwolone są transfery lub wymiany kwot między umawiającymi się stronami RFMO, dane państwo członkowskie („zainteresowane państwo członkowskie”) może prowadzić rozmowy z umawiającą się stroną RFMO i – w stosownych przypadkach – ustalać możliwe zakresy planowanych transferów lub wymian kwot.

2. Po powiadomieniu Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie Komisja może zatwierdzić zakres planowanych transferów lub wymian kwot, które były przedmiotem rozmów państwa członkowskiego z odpowiednią umawiającą się stroną RFMO. Następnie Komisja bez zbędnej zwłoki przekazuje swoją zgodę na dokonanie takiego transferu lub takiej wymiany kwot odpowiedniej umawiającej się stronie RFMO i uzyskuje od niej podobną zgodę. Komisja powiadamia następnie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot sekretariat RFMO zgodnie z przepisami tej organizacji.

3. Komisja informuje państwa członkowskie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot.

4. Uprawnienia do połowów otrzymane od odpowiedniej umawiającej się strony RFMO lub przekazane jej w ramach transferu lub wymiany kwot uznawane są za kwoty przydzielone zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub odliczane od przydziału tego państwa członkowskiego od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną przeprowadzone zgodnie z warunkami porozumienia osiągniętego z odpowiednią umawiającą się stroną RFMO lub zgodnie z przepisami odpowiedniej RFMO, zależnie od przypadku. Taki przydział nie zmienia istniejącego klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.

SEKCJA 1
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 22
Ograniczenia połowów oraz możliwości chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego

1. Liczbę unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku, ogranicza się zgodnie z pkt 1 załącznika IV.

2. Liczbę unijnych łodzi uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym, ogranicza się zgodnie z pkt 2 załącznika IV.

3. Liczbę unijnych statków dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm, ogranicza się zgodnie z pkt 3 załącznika IV.

4. Liczbę statków upoważnionych do poławiania, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz ich całkowitą zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto ogranicza się zgodnie z pkt 4 załącznika IV.

5. Liczbę tonarów służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z pkt 5 załącznika IV.

6. Możliwości w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego rozdzielaną między miejsca hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z pkt 6 załącznika IV.

Artykuł 23
Połowy rekreacyjne i sportowe

Państwa członkowskie ustalają w ramach swoich kwot przydzielonych w załączniku ID szczególną kwotę tuńczyka błękitnopłetwego z przeznaczeniem na połowy rekreacyjne i sportowe.

Artykuł 24
Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy alopiasa (*Alopias superciliosus*) podczas jakiegokolwiek połowu.

2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków kosogonów należących do rodzaju *Alopias*.

3. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy głowomłotów pospolitych z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) w związku z połowami w obszarze objętym konwencją ICCAT.

4. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.

5. Zabrania się zatrzymywania na statku żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.

SEKCJA 2
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ CCAMLR

Artykuł 25
Zakazy oraz ograniczenia połowowe

1. Ukierunkowane połowy gatunków określonych w załączniku V część A są zakazane we wskazanych tam obszarach i okresach.

2. W odniesieniu do zwiadów rybackich, TAC oraz ograniczenia przyłowów określone w załączniku V część B mają zastosowanie we wskazanych tam podobszarach.

Artykuł 26
Zwiady rybackie

1. Wyłącznie państwa członkowskie będące członkami Komisji CCAMLR mogą uczestniczyć w 2015 r. w zwiadach rybackich przy użyciu takli w odniesieniu do antarów (*Dissostichus* spp.) na podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej. O zamiarze uczestnictwa w takich połowach zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Sekretariat CCAMLR zgodnie z art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004, a w każdym razie nie później niż dnia 1 czerwca 2015 r.

2. W odniesieniu do podobszarów FAO 88.1 i 88.2 oraz rejonów 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a TAC oraz limity przyłowów przypadające na podobszar i rejon, a także ich rozdział między małe obszary badawcze (SSRU) w ramach każdego z nich, określono w załączniku V część B. Połowy w jakimkolwiek SSRU wstrzymuje się, jeśli raportowany połów osiąga określony TAC, a odnośny SSRU zostaje zamknięty dla połowów na pozostałą część okresu połowu.

3. Połowy odbywają się na możliwie jak największym obszarze geograficznym oraz batymetrycznym w celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości prowadzenia połowów oraz w celu uniknięcia nadmiernej koncentracji połowów i nakładu połowowego. Jednakże połowy w podobszarach FAO 88.1 i 88.2, a także w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a są zabronione na głębokości mniejszej niż 550 m.

Artykuł 27
Połowy kryla antarktycznego w okresie połowu 2015/2016

1. Wyłącznie państwa członkowskie będące członkami Komisji CCAMLR mogą w okresie połowu 2015/2016 poławiać kryla antarktycznego (*Euphausia superba*) w obszarze objętym konwencją CCAMLR. Jeśli takie państwo członkowskie zamierza poławiać kryla antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR, powiadamia ono nie później niż dnia 1 czerwca 2015 r. o swoim zamiarze poławiania kryla antarktycznego Sekretariat CCAMLR, zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 601/2004, oraz Komisję, przy użyciu formularza przedstawionego w części C załącznika V do niniejszego rozporządzenia.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004, w odniesieniu do każdego statku, któremu państwo członkowskie zamierza zezwolić na uczestnictwo w połowach kryla antarktycznego.

3. Państwo członkowskie zamierzające poławiać kryla antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR zgłasza swój zamiar dotyczący tego połowu wyłącznie w odniesieniu do upoważnionych statków pływających pod jego banderą w momencie powiadomienia albo pływających pod banderą innego członka CCAMLR, co do których oczekuje, że w momencie dokonywania połowów będą pływały pod banderą tego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie są uprawnione do zezwolenia na uczestnictwo w połowach kryla antarktycznego innemu statkowi niż statek zgłoszony Sekretariatowi CCAMLR zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jeśli zgłoszony statek nie może uczestniczyć w połowach z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie informuje Sekretariat CCAMLR i Komisję, przedstawiając:

   a) wszystkie szczegółowe informacje dotyczące statku zastępującego (statków zastępujących), w tym informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004;

   b) wyczerpujące wyliczenie powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.

5. Państwa członkowskie nie zezwalają na połowy kryla antarktycznego statkowi figurującemu w jakimkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN).

SEKCJA 3
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IOTC

Artykuł 28
Ograniczenie zdolności połowowej statków poławiających w obszarze objętym konwencją IOTC

1. Maksymalną liczbę statków unijnych poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze objętym konwencją IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VI pkt 1.

2. Maksymalną liczbę statków unijnych poławiających włócznika (*Xiphias gladius*) oraz tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VI pkt 2.

3. Państwa członkowskie mogą dokonać ponownego przydziału statków przypisanych do jednego z dwóch rodzajów połowów, o których mowa w ust. 1 i 2, do drugiego rodzaju połowu, pod warunkiem że mogą wykazać Komisji, że taka zmiana nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do danych stad ryb.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku propozycji transferu zdolności połowowej na rzecz ich floty statki, które mają zostać objęte transferem, figurowały w rejestrze statków IOTC lub w rejestrze statków innej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa zajmującej się połowami tuńczyka. Ponadto statki figurujące w wykazie statków NNN jakiejkolwiek regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem nie mogą zostać objęte transferem.

5. Aby uwzględnić realizację planów rozwoju przedstawionych IOTC, państwa członkowskie mogą zwiększyć zdolność połowową, przekraczając pułapy, o których

mowa w ust. 1 i 2, jedynie w ramach ograniczeń przedstawionych w tych planach rozwoju.

Artykuł 29
Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakichkolwiek części lub całej tuszy kosogonów wszystkich gatunków z rodziny *Alopiidae* podczas jakiegokolwiek połowu.

2. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków o długości całkowitej poniżej 24 m prowadzących operacje połowowe w wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, oraz pod warunkiem że ich połowy są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego.

3. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

SEKCJA 4
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SPRFMO

Artykuł 30
Połowy gatunków pelagicznych – ograniczenie zdolności połowowej

Państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r., ograniczają całkowitą pojemność brutto statków pływających pod ich banderą i prowadzących w 2015 r. połowy gatunków pelagicznych do łącznego poziomu dla Unii wynoszącego 78 600 ton pojemności brutto w tym obszarze.

Artykuł 31
Połowy gatunków pelagicznych – TAC

1. Tylko państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r., jak określono w art. 30, mogą dokonywać połowów tych gatunków w tym obszarze zgodnie z TAC określonymi w załączniku IJ.

2. Uprawnienia do połowów określone w załączniku IJ można wykorzystywać, wyłącznie pod warunkiem że państwa członkowskie wysyłają Komisji, w celu przekazania sekretariatowi SPRFMO, wykaz statków prowadzących aktywnie połowy lub zaangażowanych w przeładunek w obszarze objętym konwencją SPRFMO, zapisy z systemów monitorowania statków (VMS), miesięczne raporty połowowe oraz, jeżeli są one dostępne, dane na temat zawinięć do portów, najpóźniej do piątego dnia następnego miesiąca.

Artykuł 32
Połowy denne

Państwa członkowskie, które mają bazę historyczną dla połowów lub nakładu połowowego w odniesieniu do połowów dennych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r., ograniczają połowy lub nakład połowowy w 2015 r. do tych części obszaru objętego konwencją, gdzie prowadzono połowy denne we wspomnianym okresie i do poziomu, który nie przekracza średniego rocznego poziomu parametrów połowów lub nakładów połowowych w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.

SEKCJA 5
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IATTC

Artykuł 33
Połowy przy użyciu okrężnic

1. Połowy tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) oraz tuńczyka bonito (*Katsuwonus pelamis*) dokonywane przez statki łowiące przy użyciu okrężnic są zabronione:

   a) od dnia 29 lipca do dnia 28 września 2015 r. albo od dnia 18 listopada 2015 r. do dnia 18 stycznia 2016 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:

      – linie brzegowe Ameryk od strony Oceanu Spokojnego,

      – 150º długości geograficznej zachodniej,

      – 40º szerokości geograficznej północnej,

      – 40º szerokości geograficznej południowej;

   b) od dnia 29 września do dnia 29 października 2015 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:

      – 96º długości geograficznej zachodniej,

      – 110º długości geograficznej zachodniej,

      – 4º szerokości geograficznej północnej,

      – 3º szerokości geograficznej południowej.

2. Do dnia 1 kwietnia 2015 r. zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają Komisji wybrany okres zamknięcia, o którym mowa w ust. 1. Wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą danego państwa członkowskiego wstrzymują połowy przy użyciu okrężnic na obszarach, o których mowa w ust. 1, podczas wybranego okresu.

3. Statki łowiące tuńczyka przy użyciu okrężnic w obszarze objętym konwencją IATTC zatrzymują na statku, a następnie wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione tuńczyki żółtopłetwe, opastuny i tuńczyki bonito.

4. Ustęp 3 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

   a) jeżeli ryby uznano za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż wymiar; lub

   b) podczas ostatniej części rejsu, gdy na statku może nie być już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić cały połów tuńczyka złowiony podczas tej części rejsu.

Artykuł 34
Zakaz połowów żarłaczy białopłetwych

1. Zabrania się połowów żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) w obszarze objętym konwencją IATTC, a także zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania, wystawiania na sprzedaż, sprzedaży lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych w tym obszarze.

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Operatorzy statku muszą niezwłocznie uwolnić takie osobniki, a także:

   a) odnotować liczbę uwolnień z oznaczeniem stanu ryb (martwe lub żywe);

b) zgłosić informacje określone w lit. a) państwu członkowskiemu, którego są obywatelami. Do dnia 31 stycznia roku, w którym niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zgromadzone w trakcie poprzedniego roku.

SEKCJA 6
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SEAFO

Artykuł 35
Zakaz połowów rekinów głębinowych

Zabrania się ukierunkowanych połowów wymienionych poniżej rekinów głębinowych w obszarze objętym konwencją SEAFO:

– rajowate (*Rajidae*),

– koleń (*Squalus acanthias*),

– kolczak (*Etmopterus bigelowi*),

– *Etmopterus brachyurus*,

– koleń długopłetwy (*Etmopterus princeps*),

– kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*),

– *Apristurus manis*,

– *Scymnodon squamulosus*,

– rekiny głębinowe z nadrzędu *Selachimorpha*.

SEKCJA 7
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Artykuł 36

Warunki połowów opastuna, tuńczyka żółtopłetwego tuńczyka bonito i tuńczyka białego z południowego Pacyfiku

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by liczba dni połowowych przydzielonych statkom poławiającym okrężnicami opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i bonito (*Katsuwonus pelamis*) w części obszaru objętego konwencją WCPFC na pełnym morzu oraz położonej pomiędzy 20° N a 20° S nie przekraczała 403 dni.

2. Statki UE nie prowadzą ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° S.

Artykuł 37

Obszar zamknięty dla połowów przy użyciu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb

1. W części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° N a 20° S między godz. 00:00 dnia 1 lipca 2015 r. a godz. 24:00 dnia 31 października 2015 r. zabrania się działalności połowowej statkom łowiącym przy użyciu okrężnic, korzystającym z urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD). W tym okresie statki łowiące przy użyciu okrężnic mogą prowadzić operacje połowowe w tej części obszaru objętego konwencją WCPFC jedynie wówczas, gdy na ich pokładzie przebywa obserwator kontrolujący, czy dany statek w jakimkolwiek momencie:

   a) nie stosuje FAD ani powiązanych urządzeń elektronicznych, ani nie obsługuje takich urządzeń,

b) nie prowadzi połowów w ławicach przy pomocy FAD.

2. Wszystkie statki łowiące przy użyciu okrężnic, prowadzące połowy w części obszaru objętego konwencją WCPFC, o której mowa w ust. 1, zatrzymują na statku i wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione opastuny, tuńczyki żółtopłetwe i tuńczyki bonito.

3. Ustęp 2 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

a) podczas ostatniej części rejsu, jeżeli na statku nie ma już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić wszystkie ryby;

b) jeżeli ryby nie nadają się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar; lub

c) gdy wystąpi poważna awaria urządzeń do zamrażania.

Artykuł 38
Obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC

1. Statki wpisane wyłącznie do rejestru WCPFC stosują środki, o których mowa w art. 34–38, kiedy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC oraz WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. p).

2. Statki wpisane jednocześnie do rejestru WCPFC i IATTC oraz statki wpisane wyłącznie do rejestru IATTC stosują środki określone w art. 33 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2–4 i art. 34, kiedy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC i WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. p).

Artykuł 39

Ograniczenia liczby statków unijnych upoważnionych do połowów włócznika

Maksymalną liczbę statków UE upoważnionych do połowów włócznika (*Xiphias gladius*) w obszarach na południe od 20° S w obszarze objętym konwencją WCPFC określono w załączniku VII.

Artykuł 40

Żarłacze jedwabiste i żarłacze białopłetwe

1. W obszarze objętym konwencją WCPFC zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy osobników następujących gatunków:

   a) żarłacze jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*),

   b) żarłacze białopłetwe (*Carcharhinus longimanus*).

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

SEKCJA 8
MORZE BERINGA

Artykuł 41

Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zabrania się połowów mintaja (*Theragra chalcogramma*) w obszarach pełnomorskich Morza Beringa.

TYTUŁ III
UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW DLA DO STATKÓW PAŃSTW TRZECICH W WODACH UNII

Artykuł 42
TAC

Statkom rybackim pływającym pod banderą Norwegii oraz statkom rybackim zarejestrowanym na Wyspach Owczych zezwala się na dokonywanie połowów na wodach Unii w granicach TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

Artykuł 43
Upoważnienia do połowów

Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków państw trzecich poławiających w wodach Unii określono w załączniku VIII.

Artykuł 44
Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Warunki określone w art. 7 mają zastosowanie do połowów i przyłowów statków państw trzecich poławiających na podstawie upoważnienia określonego w art. 43.

Artykuł 45
Zakazy

1. Statkom państw trzecich zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wyładowywania następujących gatunków:

   a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES IIa, IIIa i VIId oraz podobszarze ICES IV;

   b) długoszpara (*Cetorhinus maximus*) i żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) w wodach Unii;

   c) kompleksu gatunków rai gładkiej (*Dipturus batis*, *Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) w wodach Unii rejonu ICES IIa i podobszarach ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX oraz X;

   d) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*), liksy (*Dalatias licha*), kolenia kolcobrodego (*Deania calcea*), kolenia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolenia długopłetwego (*Etmopterus princeps*), kolczaka smukłego (*Etmopterus pusillus*) i kolenia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;

   e) liksy (*Dalatias licha*), kolenia kolcobrodego (*Deania calcea*), kolenia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolenia długopłetwego (*Etmopterus princeps*) i kolenia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV i XIV;

   f) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) w wodach Unii;

   g) manty (*Manta birostris*) w wodach Unii;

   h) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES IIIa;

   (i) rai czarnobrzuchej (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh oraz VIIk;

   g) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, IX i X i rai siwej (*Raja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, VII, VIII, IX oraz X;

   k) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII;

   l) kolenia/rekinka psiego (*Squalus acanthias*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;

   m) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

TYTUŁ IV
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 46
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 47
Uchylenie

Rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014 traci moc z dniem 1 stycznia 2015.

Artykuł 48

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Jednakże art. 8 stosuje się od dnia 1 lutego 2015 r.

Przepisy dotyczące uprawnień do połowów określonych w art. 24, 25 oraz 26 i w załącznikach IE oraz V w odniesieniu do obszaru objętego konwencją CCAMLR stosuje się od wskazanych w nich dat.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący